

Naš napad pri Tolmini.

Tudi na severnem delu goriške fronte, pri Tolmini, smo dosegli uspeh. Dne 10. februarja smo pregnali severno od Tolmina iz prednjih jarkov Lahe in smo jim odvzeli 42 mož.

Bombe na Trst.

Laški zrakoplovi so dne 10. in 11. februarja metali bombe na Trst, Mudžijo pri Trstu, ladjedelnico Sv. Roka in na bolnišnico v Opčini. Poročila pravijo, da so bombe napravile le malo škode.

Na bojiščih.

Rusko bojišče.

Na ruskem bojišču se opaža živahnije gibanje. Mraz je precej ponehal. Ruske in naše patrulje in prednje čete so v stalnem stiku. Naši oddelki so zadnje dni dosegli v južni Bukovini, pri Stanislavu in na severu pri jezeru Dryswijaty nekatere uspehe. Do večjih bojov ni prišlo.

Rumunsko bojišče.

Na rumunskem bojišču so naši dne 12. februarja v moldavskem gorovju ob Valeputna-cesti vdrl v sovražno oporišče in vjeli 171 mož. Ob Seretu in ob Donavi artilerijski ogenj.

Francosko bojišče.

Vsled meglenega vremena in hudega mraza razen običajnih topovskih in zračnih bojov na celi črti nobenih važnejših vojnih dogodkov. Ne samo angleško in francosko časopisje, ampak tudi nemška poročila zatrjujejo, da se vrše na francoskem bojišču velikanske priprave, iz katerih se sklepa, da bo zašel četverosporazum z velikopotezno ofenzivo, kakor hitro se bodo vremenske razmere spremenile na boljše.

Macedonsko bojišče.

Vzhodno od Paralovega ob reki Črni sq dne 12. februarja napadli Bolgari močno utrjeno postojanko, katero so branile italijanske čete. Sovražna postojanka je bila z naskokom zavzeta. Vjetih je bilo krog 100, na bojišču je pa obležalo več sto Italijanov. Na ostalem delu fronte topovski ogenj.

Turško bojišče.

Ob reki Tigris v Mezopotamiji se vrši med Angleži in Turki večja bitka. Po občutnem angleškem porazu, o katerem smo zadnjič poročali, so Angleži dobili močnih ojačenj, baje celo 3 do 4 divizije. V bitki dne 9. januarja se je Angležem posrečilo na južni strani Tigrisa potisniti Turke za nekaj kilometrov nazaj. Bitka se nadaljuje. — Na Kavkazu se na zahodnem krilu (ob Črnem morju) vrše boji poizvedovalnih čet.

Razne politične vesti.

Kdo se ne spominja, s kako silo so zahtevale nemške stranke, naj se vendar spremeni državno-zbornski poslovnik tako, da bo v bodoče vsaka obstrukcija nemogoča. Sedaj pa so naenkrat utihnili s to zahtevo. Kaj se je zgodilo? Nemci so prej mislili, da se bo Galicija res takoj odcepila in da galisijci poslancev ne bo več v zbornico. Potem bi imele nemške stranke večino in rabile bi strog poslovnik, da bi lahko brzdale z njim nenemške stranke. Sedaj pa je gotovo, da se Galicija ne bo tako hitro izločena, da bodo torej v državnem zboru nenemške stranke v večini. Za to pa je utihnila zahteva, da se naj državnozbornski poslovnik poostri.

Z ministrskim predsednikom grofom Klam-Martincem nemško časopisje ni več zadovoljno, ker se vedno ne izpolni znanih nemških zahtev. „Grazer Tagblatt“ je že prinesel članek, naj Klam-Martinc odstopi, ker si ne upa preurediti Avstrije v nemškoračunalnem smislu. Klam-Martinc pač ve, da je Avstrija domovina za celo vrsto narodnosti.

V ogrskem državnem zboru je utemeljeval poslanec Kelemen svojo interpelacijo zaradi gospodarstva v armadi ter med drugim rekel, da je o priliki nekega izleta v Budimpeške gore naštel do 30 avtomobilov, ki so bili last raznih vojnih dobaviteljev, osrednjih zavodov in gospodov vojnih industrijcev; v avtomobilih so se peljale na izprehod do zob z briljanti nakitene dame in elegantni gospodje, dočim vozijo bolnike in ranjence s fronte in za fronto na bornih kmetijskih vozovih, drugih vozil za te reveže sploh ni na razpolago. Tu pa delajo Nemci že drugače: rekvirirajo vse motorne vozove, ki jih le morejo dobiti, a potem jih tudi za nič drugega ne uporabljajo, kakor za prevoz ranjencev. Nekaj silno žalostnega so vpoklici jetičnih. Ko bolezen nastopi z vso silo, pošljejo bolnike enostavno nazaj za fronto: naj tam v imenu božjem razširjajo okuženje! Za fronto je zapravljanje in razmetavanje denarja in

drugega na dnevnem redu. Mož na fronti mnogokrat nima niti najpotrebnejšega; za fronto pa plavajo v razkošju.

Kaj pa z mirom? Sedaj so glasovi o miru zopet popolnoma utihnili. Ves svet gleda sedaj na spor med Ameriko in Nemčijo in na to, kako se različne nevtralne države v tem sporu razvrščajo. Le o sv. Očetu se sliši, da ima sedaj zopet novo upanje za mirovno posredovanje, ker je Španska, okoli katere se bodo sedaj zbirali nevtraleci, miru bolj naklonjena nego je bila Amerika.

Tedenske novice.

Milosrčna cesarica. Na Dunaju so ustanovile katoliške gospe društvo „Družabno skrbstvo za brezdelne gospe in dekleta.“ Društvo ne skrbi samo za podporo v živilih, obleki, kurivu, ampak pred vsem, da jim oskrbi delo in zaslužek. V letu 1916 je dobilo v društvu, ki je delo sprejemalo ali posredovalo, okoli 2000 brezdelnih žensk dela in zaslužka. Zadnje nedeljo je društvo razdelilo 27.000 komadov različne obleke na dunajske bolnišnice in siromašne družine. K tej razdelitvi je prišla tudi cesarica Cita, kar je pri navzočih izzvalo nepopisno navdušenje. Kardinal Piffl je dal v krasnem govoru izraza splošnemu veselju in hvaležnosti, da imamo zopet na najvišjem mestu mogočno zaščitnico države, ki z velikim srcem, širokim pogledom in silno podvzetnostjo skrbi za siromašno ljudstvo.

† Župnik Martin Osenjak. V četrtek, dne 8. februarja, je v bolnišnici usmiljenih bratov v Gradu umrl vlč. g. Martin Osenjak, župnik pri Sv. Petru pri Radgoni. Rajni je bil odlikovan z zlatim zasluznim križcem s krono; bil je član okrajnega šolskega sveta v Gornji Radgoni, član načelstva gornjeradgonske posojilnice ter pospeševatelj raznih dobroteljskih in narodnih društev. Rojen je bil dne 13. novembra 1852 na Hajdinu, v duhovnika je bil posvečen dne 24. avgusta 1878 ter je končanoval v Hočah, pri Sv. Ani na Krembergu, v Ljutomeru in pri Sv. Petru pri Radgoni. Leta 1892 je postal župnik na Vurbergu, leta 1901 pa je dobil župnijo Sv. Petra pri Radgoni. Slovesno mrtvaško opravilo se je vršilo dne 10. februarja pri usmiljenih bratih v Gradu. V ponedeljek, dne 12. februarja, ob 10. uri dopoldne, se je vršil pogreb na graško osrednje pokopališče, kjer je rajni položen k večnemu počitku. Blagemu pokojniku, zglednemu duhovniku in požrtvovalnemu rodoljubu svetila večna luč!

Duhovniške vesti. Č. g. Janko Slavič, ki je bil radi boleznih na dopustu, je zopet nastavljen in sicer pri Sv. Marjeti niže Ptuja. — Č. g. Alojzij Leben, kaplan pri Sv. Marjeti niže Ptuja, je prestavljen k Sv. Urbanu pri Ptuj. — Č. g. Ivan Ogradi pri Sv. Urbanu pri Ptuj, je stopil v začasni pokoj.

Duhovniške vesti iz somboteljske škofije. Č. g. Vincencij Kos, kaplan v Črensovcih, je prestavljen na Grad, č. g. Jožef Hauko, kaplan v Gradu, pa v Črensovc.

Nemška prenapetost. Nemški vojni kurat Allmer piše v „Grazer Volksblattu“ med drugim: „Gre se za našo narodno svobodo, za katero se v tej vojski pred vsem bojujemo, za svobodo: da smemo nemški misliti in čutiti, nemški govoriti in nemški delovati.“ To je vendar že odveč! Avstrija in avstrijski vojak, torej tudi nemškoavstrijski vojni kurat, se bojujejo samo za eno svobodo, da smemo avstrijski misliti, avstrijski čutiti, avstrijski govoriti in delovati. Allmerjeva svoboda že itak obstoja in ni v nobeni nevarnosti. Sedaj se gre za Avstrijo, njo je treba braniti pred sovražniki.

Nov slovenski inženir. Inženirski izpit je napravil dne 1. februarja na češki tehniki v Pragi g. Anton Ozvald, štajerski rojak iz Središča, zdaj enoletni prostovoljec v Zaleu.

C. kr. gimnazija v Mariboru. Ker v mestu ni dobiti petroleja in je zato dijaštvu učenje zelo oteženo, je ravnateljstvo ukrenilo, da trajajo semestrane počitnice do vstetega 16. t. m. V soboto, dne 17. t. m., se začne redni pouk. Kuriva ima gimnazija dovolj.

Obmejni Slovenci za naše Posavčane. Prihodnjo nedeljo, dne 18. februarja, popoldne po večernicah, priredi Bralno društvo pri Sv. Ilju v Slov. gor. v tamošnjem Slov. Domu večjo prireditev, koje čisti dobiček se bo poslal ubogim, po potresu poškodovanim družinam v Posavju. — Zgledu naših šentiljskih Slovencev in Slovenk bi naj sledila tudi ostala naša društva. Našim po potresu poškodovanim rojakom na pomoč!

Slovensko berilo za vojake na fronti. Iz bojišča se nam piše: Kako lepi so bili nekdanji zimski večeri v domači hiši, ko je vzel sin ali hči knjigo Družbe sv. Mohorja ali pa časnik v roko in bral družni novice, ko je zbrana za gorko pečjo luščila fižol ali koruzo. Pozno v noč je marsikdaj bralec zagenil list ali delal podobico med liste, da drugi dan zopet nadaljuje branje. Res, lepi so bili ti večeri! A zdaj jih ni več, vsaj za nas ne. Tretjo zimo stoje že naši vojaki na raznih bojiščih, skoraj popolnoma zakopani v visokem snegu ter čuvajo domovino. Dolgi so zimski večeri, dolgi pred vsem, ker pogrešamo svoje domače. Da si na vsaj nekoliko okrajšamo to mrzlo dobo zime, postavili smo si malo za strelskim jarkom svoje „vojaške domove“, kjer se zbiramo, pomenjuje-

mo, pišemo pisma itd. Lepo je tu, človek pozabi, v tem domu težavnost svojega poklica, a vedno čutimo še, da nam nekaj manjka in to so dobre knjige in časniki. Nad vse smo se torej razveselili, ko smo čitali v zadnji „Straži“ in „Slov. Gospodarju“ poziv vlč. g. dr. Mat. Slaviča, s katerim prosimo za slovensko berivo, oziroma za prispevke, da se to berivo nakupi. Dovoljujem si torej tudi jaz obrniti se na ves Slovenski Stajer s prošnjo, da se namera g. prof. Slaviča izdatno podpira. Zakaj bi morali ravno mi biti zadnji? Ko sem pred nekaj dnevi prosil za knjige svojim vojakom, sem dobil sicer tri zaboje nemških knjig, a prav nobene slovenske, ker jih Osrednja posredovalnica za vojaško berilo na Dunaju nima in torej moji prošnji ni mogla ustreči. Dragi rojaki! Imenu naših vrlih vojakov Vas torej prosim, darujte knjige, ki ste jih že prebrali, oziroma denarne prispevke, za naše liste in podpirajte požrtvovalno in hvaležno akcijo g. dr. Slaviča. Vojak je pripravljen dati za Vas svoje zdravje, da, svoje življenje, ali n. torej sveta dolžnost slehernega, da mu vsaj nekoliko lajša težavni posel na fronti. Pred vsem si dovoljujem priporočiti podjetje za slovensko berivo vlč. gg. duhovnim sobratom v domovini in jih opozoriti na to zadevni poziv v „Cerkvenem zbiratelju za Lavanjsko škofijo“ 1917, št. I, odstavek 9, stran 20 in nasl. — Vsem pa, ki so pripravljeno položiti majhen dar na ta novi oltar domovinske in narodne ljubezni v imenu svojih vojakov iskreni: Bog plačaj! Alojzij Roman, c. kr. vojni kurat 26. domobranskega pešpolka.

Slovenci v Gradu. Na Marijin praznik — na Svečnico — smo Slovenci in slovenski begunci slovesno v Gradu v cerkvi usmiljenih bratov obhajali obletnico slovenske službe božje. Kakor vselej, je bil veliki oltar tokrat zopet prav lepo okinčan. Polno električnih luči in sveč je žarelo ne le na oltarju, a temveč tudi po cerkvi v večjo proslavo. Velika cerkev usmiljenih bratov se je do zadnjega kotička napolnila vernega in pobožnega slovenskega ljudstva. Pridigoval je znani govornik vlč. g. dr. Nastran iz kongregacije sv. Vincencija Pavlanskega. V srce segajoči besedi je slikal spretni govornik milosti, katere smo posebno v pretekli dobi prejeli slovenski begunci po mogočni priprošnji nebeške Kraljice, Marije Device od dobrega nebeškega Očeta. Do solz je ganilo vse poslušalce pismo, koje je prejel pridigar od hvaležnega vojaka-bojevnika iz južnega bojišča, kateri sedaj biva visoko v zasneženih Alpah. Vojak se zaveda milosti božje, koje je prejel po poslušanju besede božje v materinskem jeziku, katerega mu je globoko segla v že popolnoma mlačno srce po 12 letih njegovega bivanja v Gradu in katero si je dobro ohranil v svojem srcu ter se sedaj ves presunjen hvaležno ravna po njej. Kakor omenjeno, je živel že 12 let v Gradu, toda ni imel prilike slišati besede božje v svojem domačem jeziku. Tujinsčine ni prav razumel in tako je začel polagoma opuščati službo božjo. Brigal se ni več za pridige, mlačnost se ga je lotila, dokler ni slednjič popolnoma zanemarjal svojih versko-krščanskih dolžnosti. „Vendar zasvitalo se mi je“, tako piše. „Po svojih tovariših sem zvedel, da se opravlja v cerkvi usmiljenih bratov slovenska služba božja. Nekaj notranjega me je mikalo, nekaj pa me je vlekl tudi radovednost, v Gradu slišati slovensko pridigo in slovenske pete litanije. Stopil sem torej v cerkev. Slovenska beseda, milo ubrano domače petje me je predramilo kakor iz spanja. Spoznal sem, da nisem bil več na pravi poti. Zopet sem se čutil kakor doma v očetovi hiši, zdelo se mi je, da poslušam ljubko govorjenje svojih ljubljenih staršev, svojih dragih bratov in sestic. Začel sem moliti, pridružil sem se domačemu petju ter sklenil, od zdaj redno zahajati v cerkev. Svojo obljubo in sklep sem natanko spoštoval, dokler nisem bil poslan na južno bojno polje.“ Slično je pisala tudi neka mladenka, ki služi tukaj v Gradu, svojim staršem. „Ker nisem razumela v tujinsčini pridige, sem jo začela tudi opuščati. Namesto v cerkev, šla sem druga pota. Sedaj pa sem zopet vsa srečna, odkar slišim besedo božjo v milem materinem jeziku in v cerkev k usmiljenim bratom mi je najljubša pot“, tako je vesela poročala v drugem pismu svojim domačim. Res, beseda božja v domačem jeziku seže globoko v srce! In kdo bi ne molil goreče, ko sliši moliti duhovnika slovensko. Povzdignile so pa slovesnost obletnice tudi pete litanije Matere božje s cesarsko pesmijo. Priprilje v prihodnje še druge slovenske ovčice, ki morja še dozda za nje ne vedo, k tem službam božjim. — Prihodnja slovenska služba božja bo tretjo predpostno nedeljo, to je dne 18. svečana, ob navadni uri. Zberimo se tako množtevno kot dosedaj!

Cesar obdaroval slovensko mater. V župniji Ribnica na Pohorju ima Elizabeta Plevnik devet sinov-vojakov. Dva sta vjela, eden pa ranjen. Mati je dobila cesarski dar 500 K in lepo podobo Matere božje, kar jej je izročil v Ribnici okrajni glavar iz Slovenjgradca.

Slovenec izvoljen za župana v Ameriki. Pri mestnih volitvah v Ely Minn. v Ameriki je bil izvoljen za župana tega mesta Slovenec George L. Brozih. Dobil je 429 glasov, njegov tekmelec Wefnzierl pa 185. Brozih je uradnik prve državne banke v Ely.

Organizator sarajevskega umora obsojen. Župan v Lješnici na Srbskem, Rade Banjac, kateri je bil med organizatorji sarajevskega umora, je bil dne 10. februarja v Sarajevu obsojen radi veleizdaje na 12 let težke ječe.

Gospodarske novice.

Petrolejne karte. Ker so mnogi kraji na kmetih popolnoma brez petroleja, je cesarska namestnija naročila okrajnim glavarstvom, da naj pri razdelitvi petroleja napravijo red. Mariborsko glavarstvo bo te dni v to svrhu izdalo petrolejne karte. Župani bodo morali te karte pravično razdeljevati. Ko bo trgovec dobil petrolej, bo glavarstvo o tem obvestilo župana, kateri bo moral karte tako razdeliti, da bode vsaka rodbina dobila vsaj nekaj petroleja. Za sedaj ima mariborsko okrajno glavarstvo za celi politični okraj samo 40 sodov, t. j. približno 7000 litrov petroleja. Radi tega bodo dobile velike hiše ali večje rodbine največ 1 liter petroleja, manjše pa četrt do pol litra. Karte veljajo za nedoloten čas, t. j. do časa, ko dobijo trgovci zopet več petroleja. Brez karte se ne bo dobilo petroleja pri nobenem trgovcu.

Pritožbe kmetijskega stanu. V „Gr. V.“ piše nek kmet: Kdaj dobimo najvišje cene za milo in kdaj dobimo vojno milo? Menda se le tedaj, ko bodo vsi spekulant, ki tržijo in izdelujejo milo, postali milijonarji. Čim slabše je milo, tem dražje ga moramo plačevati. Nobena redkost ni, ako dobimo namesto mila kamenje, ki vsebuje samo 5–8% maslobojne kislone. In to milo stane nič manj nego 10 K kilogram! Enako je z usnjem. O dogodkih pri zbiranju kovin niti ne maram govoriti. Koruzo se je n. pr. odvezalo kmetom po 26 K 100 kg. Koruzne odpadke, t. j. slabe otrobe, pa moramo sedaj plačati celo po 30 K! Za c. kr. vojna močna krmila pa se mora plačati še višje cene. V mirnih časih je bila razlika med ceno pšenice in pšenično moko samo 16 v, danes pa 60 v. Ali je res zmetje danes tako drago ali je čudna uravnava vojno-žitno-prometnega zavoda, ki ima vso kupčijo z žitom in moko v rokah, tega kri-va?!

Kdo draži? Primerno izjavo je izdal deželni kulturni svet nižjeverstnijski dne 26. januarja t. l.: Določitev najvišjih cen se ni obnesla, draženja prav nič ni ustavila. Povzročile so pa te cene, da je blago iz kupčije izginilo in se konsumenti grozno odirajo. To je tem lažje, ker so se določile najvišje cene le na kmetijske pridelke, dočim se železo, premog, petrolej in vsi obrtni izdelki še vedno prosto prodajajo. Karteli odirajo ljudstvo in državo samo ter kupčijo milijone. Po tem zgledu so hoteli trgovci tudi živila v roke dobiti. Seveda so se morali oprostiti najvišjih cen. To je pa lahko izpeljivo, ker za blago, ki se k nam pripelje z Ogrske ali inozemstva, ni najvišjih cen. Saj so za kmetijske pridelke na Ogrskem tako višje cene. Trgovci, ki so blago po najvišjih cenah doma kupili, izjavijo, da so ga od drugod dobili, pa jim nobeden nič ne more, če so v stanu to dokazati. Oves, ki je pri nas raste, se prodaja 1 stot za 200 K kot ogrski oves. Se hujše je s fižolom in lečo. In ravnotako se prodaja naš krompir in naše maslo kot ogrsko blago po veliko višjih cenah. To je čisto navadna sleparija. Naše cene bi morale biti ogrske vsaj enake.

Razdeljevanje sladkorja. Cesarska namestnija je nedavno naročila okrajnim glavarstvom, naj skrbijo, da tudi kmetijske občine dobijo dovolj sladkorja. Dosedaj so namreč mestni in drugi veletržci sami po svojem okusu razdeljevali sladkor in tako se je zgodilo, da večina kmetijskih občin, posebno v bolj oddaljenih krajih ni dobila nič ali pa skrajno malo sladkorja. Prehranjevalni urad mariborskega okrajnega glavarstva je dobival mnogo pritožb in je že v zadnjem četrtletju leta 1916 vzel razdeljevanje sladkorja veletržcem iz rok in ga je pravično razdeljeval med trgovce in občine celega okrajnega glavarstva. Ljudje so morali poprej hoditi dneve in dneve po mnogo ur daleč v Maribor, da so z veliko prošnjo dobili trohico sladkorja. Zapravili so mnogo dragocenega časa, raztrgali mnogo obuvale, potrošili mnogo denarja. Sedaj, ko deli okrajno glavarstvo sladkor, pa lahko dobi vsakdo v domači občini toliko sladkorja, kolikor mu ga gre po sladkornih kartah. Naše uredništvo je dobivalo dan za dnevom več pohvalnih izjav o pravičnem razdeljevanju sladkorja v mariborskem okrajnem glavarstvu. V sredo, dne 7. februarja, pa je advokat dr. Orosel v seji mariborskega občinskega sveta prečital ugovor mariborskih trgovcev proti sedanjemu načinu razdeljevanja sladkorja in petroleja. V tem protestu pravijo mariborski mestni trgovci, da so radi načina razdeljevanja omenjenega blaga hudo oškodovani in vidijo v tem tudi resno nevarnost, da se odjemalci, t. j. kmeti, prebivalstvo, preveč odvadajo, nakupovati blago pri mestnih trgovcih. Mariborski trgovci kličejo cesarskega namestnika grofa Claryja na pomoč. Mestni svet namerava poslati k namestniku posebno odposlanstvo, ki bi naj izposlovalo ukinitje sedanje razdelitve sladkorja. — Mariborski trgovci hočejo torej, da bi večina sladkorja ostala v mestu in da bi naši ljudje morali zopet večkrat na mesec in po več ur daleč hoditi prosjati sladkorja v Maribor in sicer samo radi tega, ker imajo sedaj mestni trgovci premajhen dobiček. Naše kmeti, ki se odločno zavarujejo proti nakanam mariborskih trgovcev in mestnega sveta in prosijo oblasti, da naj ostane pri sedanjem načinu razdeljevanja sladkorja. Tudi trgovci na deželi se bodo morali postaviti za svoje pravice!

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Zlatcu ni bilo v pretekli dobi nobenega popraševanja po tujem hmelju. Cene za tuj hmelj so bile samo na papirju in so se gibale med 95–125 K za 50 kg.

Najnovejša poročila.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 14. februarja.

Vzhodno bojišče.

Armada generala-feldmaršala pl. Macken-sena: Nobenih posebnih dogodkov.

Armada generalnega polkovnika nadvojvode Jožefa: Južno od Bekas (Valeputna-cesta) smo odbili več ruskih sunkov. Ob cesti Valeputna so naše čete z naskokom zavzele rusko postojanko, za katere je napravil sovražnik pozneje brezuspešne močne protisunke, da bi jo zopet nazaj pridobil. Vjetih je bilo 23 častnikov in 1200 mož ter vpljenih 12 strojnih pušk, 6 metačev min in 2 topova.

Italijansko in albansko bojišče: Nobenih posebnih dogodkov.

Iz nemškega poročila.

Na francoskem bojišču nadaljuje sovražnik na severnem bregu Ancre po srđiti artilerijski predpripravi svoje napade z močnimi infanterijskimi četami. Boj se je vso noč na celi fronti do Somme nadaljeval z izredno srđitostjo.

Na macedonskem bojišču so bili italijanski napadi na višine vzhodno od Paralovega v kolenu Črne brez uspeha.

Naši zavzeli državni kolodvor pri Gorici.

Dodatno k poročilu o bojih dne 9. februarja pred Gorico se še poroča, da so naše čete tega dne z naskokom zavzele goriški državni kolodvor, ki leži samo pol kilometra vzhodno od Gorice. Dne 10. februarja so ga naši sicer za nekoliko časa zopet izpraznili, a nato zopet zavzeli in ga kljub srđitim napadom obdržali v posesti. Naši so tako svojo črto pomaknili tik do mesta in že s puškinimi streli z lahkoto obvladujejo mesto. Borba za goriške vzhodne predmestne postojanke se nadaljuje z veliko resnostjo. Zavzeli smo tudi več strelskih jarkov med kraje-ma Tivoli in Sv. Marko. Naša artilerija je z zatvornim ognjem prizadela Lahom ogromne izgube.

Italijansko bojišče — najvažnejša fronta.

Ugledni italijanski general in zborni poveljnik Marazzi, ki je s svojim zborom zasedel svoj čas Gorico, je izjavil, da se naj avstrijske armade nikar ne podcenjuje. Marazzi pravi, da je italijansko bojišče za četverosporazum najvažnejša napadalna fronta. Krvavi napadi maršala Joffre Franciji niso prinesli odločitve. Na ruski fronti se ne more pričakovati uspeha. O Balkanu pa se že sedaj lahko reče, da je za četverosporazum izgubljen.

Na zahodu bo odločilna bitka.

Švicarski vojaški strokovnjaki so mnenja, da zbirajo Angleži na zahodnem delu francoske fronte proti Nemcem vedno nove rezerve in da imajo Angleži in Francozi tam zbranih že najmanj 3% milijona mož. Ta armada je baje pripravljena, da v spomladi z odločilnim sunkom predere nemško bojno črto in tako privede sedanjo vojsko do odločitve. V Parizu in Londonu so prepričani, da bo koncem letošnjega poletja prišlo do konca vojske.

V desetih dneh potopljenih 200.000 ton.

Pariški list „Figaro“ poroča, da so P-čolni od 1. do 10. februarja potopili že 58 četverosporazumovih trgovskih in 32 nevtralnih trgovskih ladij. Poročilo iz Berlina pravi, da je samo 1 P-čoln potopil v Atlantskem Oceanu v enem dnevu 10 ladij, ki so bile obložene z žitom, soljo in premogom. Skupno se je potopilo od 1. do 10. februarja ladij z 200.000 tonami.

Koliko ladij so že P-čolni potopili?

Angleški admiral Beresford je izjavil, da je bilo od pričetka vojske do sedaj po P-čolnih potopljenih 4 milijone ton angleških ladij. 3 mil. ton so z novimi ladjami že nadomestili Lord Lytton je pa rekel med drugim: „Anglija opravi na morju policijsko službo, dočim igra Nemčija vlogo morskega roparja.“

Gibanje za mir v Ameriki.

Iz Londona poročajo, da se v Ameriki vrši živahno gibanje za mir. K rojstnemu dnevu bivšega predsednika Združenih držav, Linkolna, se je v celi državi vršilo večje število shodov za mir.

Cene za les. Zveza velikih avstrijskih lesnih trgovin na Dunaju je sklenila sledeče lesne cene, ki so veljavne za kubični meter do preklica: Hlodi (jelov, smrekov in borov les) 50–55 K, hlodi (bukov in hrastov les) 95–110 K, hrastove, bukov, sploh debele deske iz trdega lesa do 240 K. Otesani ali oglati žagan les (smreka, jelka, bor) 60–90 K, bukov, hrastov les 230–250 K. Za štajersko deželo so določene sledeče lesne cene: Mehki hlodi neotesani 45–55 K, oglati ali otesani mehki hlodi 75–100 K, trde deske 130–190 K.

Nove cene za sladkor. Vlada je določila nove cene za nadrobno prodajo sladkorja. Do 1. aprila so cene za 1 v pri kg nižje kot po 1. aprilu. Mariborsko glavarstvo je določilo za občine v neposrednji mariborski okolici sledeče cene: Za sladkor v velikih grudah do 1. aprila 1 K 24 v, za 1 kg, po 1. aprilu 1 v več; za grude s 5 kg do 1. aprila 1 K 25 v, po 1. aprilu 1 v več; za male grudice do 1. aprila 1 K 26 v, po 1. aprilu 1 K 27 v; sladkor v kockah v zaboji do 1. aprila 1 K 30 v, po 1. aprilu 1 v več; kocke v zaboji do 1. aprila 1 K 28 v, po 1. aprilu 1 v več; sladkorna moka do 1. aprila 1 K 29 v, po 1. aprilu 1 v več; kristalni sladkor do 1. aprila 1 K 27 v, po 1. aprilu 1 v več. Za občine ob železnici in ki so od Maribora oddaljene samo nekaj kilometrov, so cene pri vseh vrstah za 1 v pri kilogramu višje; v zelo oddaljenih občinah pa smejo trgovci računati 3 v več kot v Mariboru in v okolici. Natančnejši seznam občin je razviden na lepakih, katere mora vsak trgovec imeti v svoji štacuni javno nabite.

5000 meterskih stotov olja iz sadnih pešk. V Nemčiji so leta 1916 zbrali 120.000 ton sadnih pešk, iz katerih so napravili do 5000 meterskih stotov ali 5000 hektolitrov izbornega jedilnega olja. Skoda, da gre v naših krajih vsako leto toliko sadnih pešk v izgubo!

Razne novice.

8 km dolg most. Mesto San Francisco in Oklahama v Severni Ameriki loči zaliv, ki je širok 8 km. Sedaj sta sklenila zastopa obeh mest, da zgradi čez zaliv most, ki bo največji na celim svetu in bo stal 150 milijonov K. Most bodo začeli že kmalu graditi.

Kitajski Salomon. Neki kitajski mandarin je imel razsoditi o sledečem dogodku: Na bregu reke je stal slepec ter čakal, da ga kdo prenese preko vode. K reki je prišel trgovec, vračajoč se s sejma, kjer je prodal olje. Ponudil se je slepecu, da ga prenese čez vodo, ako mu slepec drži med tem torbo. Slepec je vzel torbo, v kateri je bil slišal žvenket denarja. Ko je trgovec na drugi strani reke posadil slepca z ramen na tla, mu ta ni hotel vrniti torbe, temveč se je začel na ves glas dreti. Prihiteli so ljudje ter zgrabili trgovca kot navideznega roparja. Pred mandarinom je slepec tudi trdil, da mu je obloženi hotel vzeti torbo s denarjem, dočim je trgovec kričal, da slepec laže, ker je torba njegova. Občinstvo je bilo seveda na strani reveža-slepca. Mandarin je velel prinesiti posodo čiste vode, v katero je vrge denar s torbe ter ga nekaj časa s palico mešal. Potem je vo do pregledal ter izrekel sodbo: „Denar je trgovec, lažnjivemu slepecu pa jih našteje 50 z batino!“ Ljudstvo se je čudilo, a mandarin ga je poučil: Le poglejte, kako plavajo po vodi mastni kolobarji. Denar je trgovec, ker si ga je zaslužil pri prodajanju mastnega olja!

Kruto drevo. Na otoku Kubi v Ameriki raste nenavadno drevo, ki ga domačini imenujejo Japung. Posebnost tega drevesa je, da raste v krošnji kakega drugega drevesa. Seme prinesejo ptice ali veter. Ako pade seme med vlažno steblo, požene koreninice vanj in začne rasti. Kmalu prodro korenine kot niti skozi steblo prvojnega gostoljubnega drevesa. Korenine se razrastejo počasi do tal in začno potem same gnati mladike. Teh je toliko, da objemajo prvotno drevo kakor mreža; primejo se drevesa in pijejo iz njega hrano tako kruto, da sčasom prvotno drevo popolnoma zamore in kadar je izumrlo, raste mlajši nasilnik na istem mestu.

Tihotapstvo z bosanskim tobakom. Iz Zagreba poročajo: Kljub vsej strogosti oblasti na Hrvatskem še vedno cvete tihotapstvo z bosanskim tobakom. Zavitek srednje finega hercegovinskega tobaka 25 gramov, ki stane v Bosni 82 vin., tihotapeci prodajajo po Hrvatskem po 2 K 20 v. Zaprli so že celo vrsto tihotapev.

Volkovi v strelskih jarkih. Na naši fronti na Rusko-Poljskem se je vsled letošnje izvanredno hude zime pojavilo toliko volkov, da izstradane zveri pridejo še celo v strelske jarke naših vojakov, kjer naši vojaki večkrat s strojnimi puškami streljajo nanje, le da jih v velikem številu uničijo.

79letni narednik na fronti. Z italijanske fronte so te dni spravili v vojaško bolnišnico v Arad na Ogrsko 79letnega narednika Jurija Musa, ki se je leta 1916 prostovoljno javil na fronto proti Italiji. Musa se je udeležil kot narednik 50. ogrskega pešpolka vojske proti Lahom že v bitki pri Solferinu pred več kakor 50 leti. Tudi njegova dva sina se borita na soški fronti.

Vesela natakarija in jezni gost. V Monakovem je neki gost daroval natakariji srečko, namesto napitnine. Čez nekaj dni je natakarija zadela na isto